

SECCIÓN AMENA.

EULIYA TA NI.

Euli mutur luze bat
 zulatzen dubena,
 goiz batian ura zan
 nastu nindubena;
 eskubaren gañian
 jarri zait aurrena,
 gero gauza jakiña
 lantegi arrena,
zastaka zulatzia
 larruben barrena.
 Euliyari nik golpe,
 bañan zan charrena
 eziñ arrapatuba
 euli nabarbena.
 Belarriyan egiñ dit
 zulo bigarrena;
 golpe nik berriz ere
 ¡bañan nere pena
 iñola ere eziñ
 arrapatubena!
 Ori zan neretzako
 gauzik okerrena,
 jori zulatu nauben
 tronpik gogorrena,
 eta far egiteko
 kontu ederrena!

Euli zital zipotza
 etzan alperrena,
 arrek *zasta* eta nik
 golpe laugarrena,
zas, golpe eta beti
 bera azkarrena.
 Ikusi nubenian
 alperrik lan dena,
 esan nuben neregán
 danikan onena,
 utzitzia egiten
 berak naidubena.

.
 Orain asnasa lasai
 nik artu dezadan,
 eta itz abek zuzen
 kontatu ditzadan,
 zeren argiratzia
 gustatutzen zaidan;
 baña nola euliyá
 setosua baidan,
 eskubaren gañian
 aiñ zeguen *gaitan*...
 puntu beltz bar laja ta
 egan juañ zirzaidan.

V. IRAOLA.